

ಬುದ್ಧಿ ಮಾರಣಕ್ಕಿಂತ ದೇ

■ ಮುರಲೀಧರ ಕುಲಕ್ಕೀರ್, ಬೀದರ್

ಭಾವೇಶ್ ಒಬ್ಬ ಬಡ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಯುವಕನಾಗಿದ್ದು. ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕಾಳುಕಡಿ ಮಾರುವ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ ‘ಇಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುವುದು’ ಎಂಬ ಒಂದು ನಾಮಫಲಕವನ್ನು ತೂಗುಹಾಕಿದ. ಅವನ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದಿನಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುವವರು ಆ ಫಲಕವನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಮುಂದುವರೆಯ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರುತ್ತಿರು? ಅದೇನು ಮಾರಬಹುದಾದ ವಸ್ತುವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಚಿಂತನೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗ ಅವನ ಅಂಗಡಿಯ ಎದುರಿನಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ತೂಗು ಹಾಕಿರುವ ನಾಮಫಲಕವನ್ನು ಓದಿದ ಅವನು ಭಾವೇಶನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ‘ನನ್ನ ತಂಡೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೂರ್ವಿ ಅವಿವೇಕಿ ಎಂದು ಹೀರ್ಯಾಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಅಪಶ್ಚತ್ತ ತುಂಬ ಇದೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಿರಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಾವೇಶ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೊಡುವೆ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಲಾಗಿ ನೀನು ನನಗೆ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆಗ ಚಿಂತನೆ ತಟ್ಟನೆ ತನ್ನ ಜೀಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಭಾವೇಶನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು.

ಆಗ ಭಾವೇಶ ಕಾಗದದ ತುಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಅದೇನನ್ನೋ ಬರೆದು ಚಿಂತನನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿಯುದೆ ಇದನ್ನು ಜೀಡೆಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಚಿಂತನೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಜಗತ್ತಾದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿತ್ಯಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ಮನೆಗೆ ಒಂದ ಚಿಂತನೆ ತಾನು ಒಂದು ಸ್ವರ್ಣಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿರುವಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಡೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿಪ್ಪನಾದ ಅವನ ತಂಡ ಈಗಿಂದಿಗೆಲೇ ಹೋಗಿ ಆ ಕಾಗದದ ತುಂಡನ್ನು ಮರಳಿಸಿ ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗುಡುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಮರುದಿನ ಚಿಂತನೆ ಭಾವೇಶನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ‘ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸ್ವರ್ಣಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿತಿರುಗಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಆಗಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿತಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಕೊಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತನ್ನು ನೀನು ಬಳಸಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು, ಹಾಗೆಂದು ನೀನು ನನಗೆ ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಚಿಂತನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿದ. ಭಾವೇಶ ಅವನ

